

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/46/2017
Identifikačné číslo spisu: 6316010195
Dátum vydania rozhodnutia: 25.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6316010195.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 25. júla 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného P. R., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. decembra 2016, sp. zn. 2 To 89/2016, podľa § 382 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. R. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Brezno z 26. septembra 2016, sp. zn. 1 T 84/2016, bol obvinený P. R. uznaný vinným v bode 1/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 4. marca 2016 približne o 6.00 hod. v S. R. po miestnej komunikácii viedol od obecného úradu k rodinnému domu č. XXX motocykel zn. KTM, s nezisteným evidenčným číslom napriek tomu, že rozhodnutím OR PZ Brezno, ODI o priestupku zo dňa 19. augusta 2015 č. ORP-BR-ODI2-167/2015-P, právoplatným dňa 8. septembra 2015 mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia,

2/ 4. marca 2016 približne o 13.00 hod. v S. R. č. XXX vo dvore pri rodinnom dome chytil svojho otca C. R. za bundu v oblasti hrudníka a povedal mu, ak by nebol jeho otec, tak ho dobije, vzápätí od neho žiadal kľúče od motorového vozidla zn. Volkswagen Golf s tým, že ak mu ich nevydá, tak uvidí, vyhrážal sa, že mu rozbije vozidlo, na to vzal plynovú fľašu položenú vo dvore, ktorú opakovane hodil do tam zaparkovaného motorového vozidla zn Peugeot, ev. č. A. U., čím na ňom rozbil sklenené výplne zadného a bočných zadných okien a spôsobil tak C. R. škodu vo výške 100,- €, keď následne na dvor prišla jeho matka Z. R., obom povedal, aby sa nebáli, lebo si kúpi toulén, budú vidieť, čo im urobí a zapáli im dom, na záver svojmu otcovi povedal, že ak zavolá policajtov, tak ho pred nimi zbije.

Obvinený za to podľa § 189 ods. 2, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 41 ods. 2 Tr. zák., bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvinený bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie obvineného a odvolanie otca obvineného C. R. proti rozsudku súdu prvého stupňa, uznesením z 15. decembra 2016, sp. zn. 2 To 89/2016, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu napadol obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu (plnomocenstvo z 05.01.2017) dovolaním z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Dovolací dôvod - zásadné porušenie práva na obhajobu - vidí v tom, že prvostupňový súd mal za preukázané, že žalovaných skutkov sa dopustil spôsobom, v čase a mieste, keď neakceptoval jeho námietky a výhrady o pravdivosti tvrdení policajtov, ktorí ho mali vidieť pri marení výkonu úradného rozhodnutia - viesť motorku napriek zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Zároveň v prípade druhého skutku prvostupňový súd v celom rozsahu akceptoval výpoveď poškodeného svedka C. R. vykonanú po začatí trestného stíhania. Následnú výpoveď tohto svedka o tom, že skutky sa nestali, tento súd neakceptoval aj napriek tomu, že C. R. logicky a presvedčivo vysvetlil, že jeho tzv. usvedčujúca výpoveď bola podmienená tým, že bol nesprávne poučený príslušníkmi PZ, nebol poučený o možnosti odmietnuť vypovedať ako osoba blízka obvinenému. Tým mu bolo, ako obvinenému znemožnené efektívne sa brániť, čím došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu, spravodlivý proces a súdnu ochranu. Poškodený vo výsluchu z 23.03.2016 uviedol, že svoje výpovede z trestného oznámenia 04.03.2016 a výsluchu 05.03.2016 berie v celom rozsahu späť a vysvetlil aj náležité dôvody svojho postoja s tým, že bude znášať trestnoprávne dôsledky zmeny svojich tvrdení. Tento postoj jeho otca C. R. bol v ďalšom postupe trestného konania bagatelizovaný a neakceptovateľný. V tejto súvislosti dáva do pozornosti podanie adresované jeho rodičmi C. a Z. R. Okresnému súdu Brezno k sp. zn. 1 T 84/2016, z 15.08.2016, kde podrobne a chronologicky vysvetlil celý priebeh udalostí z 04.03.2016. Rodičia ako osoby blízke podali proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu odvolanie, v ktorom zdôraznili, že v jeho prípade nebol náležite objasnený skutkový stav, došlo k podstatným chybám konania a sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení, že nedošlo k žiadnej škode. Vyhotovenú zápisnicu o trestnom oznámení (založenú v spise, na ktorú odkazuje) nemožno považovať za pravdivú a opisujúcu reálny dej udalostí tak, ako sa v skutočnosti stali.

Krajský súd v napadnutom uznesení sa stotožnil so závermi rozsudku okresného súdu a jeho dôvodmi, keď nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku. Tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a aj nimi je preukázané, že obvinený v kritickom období, za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustil trestnej činnosti tak, ako ho uznal okresný súd vinným. V odvolacom konaní nebolo vyčerpávajúco preskúmané a vyhodnotenú to, čo namietal v odvolacích námietkach, že nebol presne ozrejmenejší dôvod, prečo poškodeným nebolo umožnené klásť svedkom otázky, resp. konajúci prokurátor neprejavil akúkoľvek snahu zistiť pravdu o celom prípade. Nikto neskúmal evidentnú zaujatosť policajtov voči nemu. Nebola preskúmaná a vyhodnotená jeho obhajoba v tom smere, či a akým spôsobom prebiehali rozhodujúce časti skutkového deja, čo vyvoláva potrebu rekonštrukcie dejových udalostí kritickej udalosti, resp. previerky výpovedí zainteresovaných svedkov na mieste samom, vrátane výsluchu policajtov. Takáto požiadavka má svoju logiku, najmä ak sú závery súdu, čo do vzniku škody poškodenému z hľadiska možných alebo do úvahy prichádzajúcich alternatív, a s tým spojenou otázkou o vydieraní poškodeného otázne. Zároveň tvrdenie o tom, že viedol motorové vozidlo napriek zákazu, je postavené len na výpovediach policajtov, ktorí ho mali vidieť. Dôkazný stav vecí celkom logicky vyvoláva pochybnosti, či sa skutky stali a či sa ich dopustil v mieste, čase a spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku, najmä s prihliadnutím na zákonné ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.

Podstata pochybenia odvolacieho súdu spočíva v tom, že s ohľadom na vytvorenú dôkaznú situáciu zásadne neobstojí, že sa skutku - zločinu vydierania tak, ako je uvedený v enunciiate napadnutého rozsudku vôbec dopustil. Nemôže súhlasiť s názorom, že bola vyvrátená jeho obhajoba o tom, že nebolo žiadnym objektívnym dôkazom verifikované, že sa dopustil marenia výkonu úradného rozhodnutia, absentovalo násilie voči osobe poškodeného a v konečnom dôsledku žiadnu škodu poškodenému nespôsobil.

K dovolaciemu dôvodu - rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia - rozhodnutie o jeho vine je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, pretože tak súd I. stupňa, ako aj súd II. stupňa nesprávne vyhodnotili celú dôkaznú situáciu. Dospeli k nesprávnomu právnomu záveru o jeho vine (o. i. mal aplikovať zásadu „in dubio pro reo“, t.j. v pochybnostiach v prospech), mali ho podľa § 285 Tr. por. a spod obžaloby oslobodiť. V danom prípade nie sú naplnené obligatórne znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 21 písm. b/ Tr. zák., lebo zo skutkových záverov rozhodnutí súdov I. a II. stupňa je zistiteľné len to, že bol z toho zločinu usvedčený aj príslušníkmi PZ C. a B., ktorí však na mieste činu neboli a reprodukovali len sprostredkovane informácie nadobudnuté od C. R., ktorý svoje pôvodné tvrdenia poprel a logicky vyvrátil. Z gramatickej a obsahovej konštrukcie skutku 2/ nemožno presne vyvodiť zmysel vyjadrení obvineného, lebo vychádzal z pôvodných tvrdení C. R., ktoré neskôr nepotvrdil. Ak obvinený pri výsluchu pred sudcom pre prípravne konanie 05.03.2016 uviedol, že pokiaľ ide o skutky nepopiera ich spáchanie, nemožno takéto vyjadrenie vtedy obvineného klasifikovať ako úplné skutkové priznanie s uzročením právnej kvalifikácie konania, naopak konal v stave značných psychických problémov.

Vznikla paradoxná situácia, že základ viny obvineného vychádza zo skutkových zistení, ktoré nie sú preukázané ani výsluchom, resp. výsluchmi obvineného alebo poškodeného alebo iným dôkazom. Toto konštatovanie má zásadný význam pre posúdenie konania obvineného, pretože v posudzovanom prípade potom skutkovo a právne neobstojí, že došlo k preukázaniu skutku tak, aby formálne zodpovedal všetkým znakom skutkovej podstaty žalovaného zločinu vydierania. V zmysle judikatúry EŠLP sa vyžaduje, aby rozhodnutie bolo riadne odôvodnené a presvedčivé, spĺňajúce parametre zákonnosti a ústavnosti. Ak tomu tak nie je dochádza k porušovaniu základného práva účastníka konania na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Navrhoľ, aby dovolací súd rozhodol spôsobom podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por., teda vyslovil rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach § 371 Tr. por. a súčasne zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený v stanovisku zo 17.07.2017 (k vyjadreniu prokurátora) zotrval na podanom dovolaní. Argumentácia prokurátora nie je správna. Ním uplatnené dovolacie dôvody sú dané a na nich zotráva.

Dovolanie obvineného bolo zaslané na vedomie prokurátorovi a poškodeným - rodičom obvineného. Vyjadrenie prokurátora bolo na vedomie zaslané obvinenému, jeho obhajcovi a poškodeným.

Poškodení Z. a C. R. vo vyjadrení zo 04.07.2017 k stanovisku prokurátora konštatujú, že nesúhlasia s jeho argumentáciou. Policajti, ktorí sú voči synovi zaujatí nemali fotiť, nie je to právoplatný dôkazový materiál, nemali vypovedať, oni ako rodičia nič nepodali. Syna zatvoriť nechceli, mali snahu mu pomôcť prostredníctvom lekárov, nakoľko syn mal problémy so psychikou, čo majú na svedomí policajti, ktorí mu zničili mladý život. Na súdnom pojednávaní im nebolo umožnené vyjadriť sa k veci. Prokurátor sa nemá čo odvolávať na telefonát, lebo vedia, čo je tam povedané. Syn nič neurobil z toho, za čo je obvinený, nie sú na to žiadne dôkazy. Dovolanie je opodstatnené. V ďalšom sa vyjadrili k činnosti polície a prokurátora a ku skutkovým zisteniam v tejto veci.

Prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu zo 16.05.2017 uviedol, že uplatnené dovolacie dôvody nie sú

naplnené. Odôvodnené sú iba poukazom na skutkové zistenia súdom, bez námietok právneho charakteru. Navrhol preto dovolanie obvineného odmietnuť.

Prvostupňový súd po splnení si povinností v zmysle § 376 Tr. por. predložil 07.08.2017 spis s dovolaním dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Dovolací súd po preskúmaní dovolania dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zřejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať a orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu, pričom do úvahy prichádzajú dve alternatívy, a to že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obsah spisu preukazuje, že poškodení - rodičia obvineného po poučení o krivom obvinení, ohováraní, poškodzovania cudzích práv a nadržovaní, podali 04.03.2016 trestné oznámenie na syna P. R. v podstate ku skutkom, pre ktoré je stíhaný a potvrdili, že jeho konaním im bola spôsobená škoda na vozidle.

Obvinenie P. R. bolo vznesené uznesením vyšetrovateľa OR PZ Brezno zo 04.03.2016, ČVS: ORP-91/1-VYS-BR-2016 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., čo bolo oznámené obvinenému 04.03.2016, jeho obhajcovi 15.03.2016 a poškodeným C. R. 05.03.2016 a Z. R. 15.04.2016. K zaisteniu P. R. došlo 04.03.2016 o 13.30 hod. a ešte toho dňa o 19.30 hod. bol so súhlasom prokurátora zadržaný ako podozrivý, pričom bol poučený o práve požiadať advokáta o poskytnutie právnej pomoci, následne o práve zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním už v priebehu zadržania a aby bol prítomný pri jeho výsluchu. Ako podozrivý 04.03.2016 a následne ešte toho dňa ako obvinený nevypovedal, pričom bol poučený o práve zvoliť si obhajcu, resp. žiadať, aby mu bol obhajca ustanovený, má právo, aby bol vypočúvaný v prítomnosti obhajcu a aby sa obhajca zúčastnil aj iných úkonov, svoje práva môže uplatňovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Brezno 05.03.2016, na základe návrhu prokurátora na vzatie do väzby (05.03.2016), vypočul obvineného P. R., ktorého predtým poučil podľa § 34 Tr. por. Obvinený vypovedal, že poučeniu porozumel a tiež návrhu prokurátora, obhajcu si nevolí. Pokiaľ ide o skutky, nepopiera ich spáchanie, v podstate sa k nim priznáva, dôvodom tohto jeho skratkového konania bolo, že sa rozišiel s frajerkou, zavreli mu brata, je v zlom psychickom stave, uvažuje aj o samovražde, ľutuje, čo spravil, je mu ľúto. Uznesením tohto sudcu pod sp. zn. 0Tp 18/2016, bol 05.03.2016 o 13.30 hod. vzatý do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Opatrením tohto sudcu z 05.03.2016 bol obvinenému ustanovený obhajca JUDr. Richard Piliar, ktorý sa aktívne zúčastnil výsluchov obvineného 30.03.2016, poškodených C. R. 23.03.2016, Z. R. 23.03.2016, svedkov JUDr. Q. P. 23.03.2016, T. C. 24.03.2016, Q. B. 11.04.2016, C. C. 13.04.2016, a tiež bral účasť na nazretí do spisu, preštudovaní spisu. Obvinený nazrel do spisu 16.03.2016 a preštudoval spis 13.04. a 04.07.2016. Vo výsluchu 30.03.2016 v prítomnosti ustanoveného obhajcu a po poučení ako pri výsluchu zo 04.03.2016, uviedol, že sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia si nepodáva, vypovedal, že 04.03.2016 ráno okolo 08.00 - 09.00 hod. sa zobudil a keďže počul, že otec je nervózny, odišiel z domu, s otcom sa nestretol, späť sa vrátil, až keď tam prišli policajti. Čo sa mu kladie za vinu, sa nič nestalo.

Svedok a zároveň poškodený C. R. vo výsluchu z 05.03.2016, po poučení podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por., že má právo odoprieť výpoveď ako svedok, ak je príbuzný obvineného alebo ak by sebe, alebo svojmu príbuznému spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania, že zápisnica o jeho výsluchu môže byť na hlavnom pojednávaní prečítaná, k čomu svedok uviedol, že toto právo nevyužíva a vypovedať bude, ako poškodený dáva súhlas na schválenie zmieru a zastavenie trestného stíhania, tiež bol poučený o práve zúčastniť sa osobne alebo prostredníctvom splnomocnenca všetkých úkonov. Svedkyňa - poškodená Z. R. pri výsluchu 23.03.2016 po poučení využila právo na odopretie vypovedať a nevypovedala. Poškodení využili aj ďalšie práva v podobe trestných oznámení (boli odmietnuté), námietky zaujatosti vyšetrovateľa a policajtov (neboli vylúčení), sťažnosti a zaobstaranie si kópií listinných dôkazov zo spisu.

Vyšetrovatelka 15.06.2016 zaslala obvinenému upozornenie na zmenu právnej kvalifikácie podľa § 206 ods. 6 Tr. por. na zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Brezno z 18.07.2016, sp. zn. 1 Pv 75/16/6603, napadla na Okresný súd Brezno 20.07.2016, kde bola elektronicky pridelená predsedovi senátu JUDr. Máriovi Šulejovi pod sp. zn. 1 T 84/2016. Senát 25.07.2016 v prítomnosti prokurátora, obhajcu vypočul obvineného a rozhodol uznesením o ponechaní obvineného vo väzbe, ktorú nenahradil dohľadom mediálneho a probačného úradníka (právoplatné dňom vyhlásenia) a nariadil hlavné pojednávanie na deň 05.09.2016 o 08.30 hod. na Okresnom súde Brezno, čo prítomné strany vzali na vedomie a súčasne si prevzali obžaloby a výzvy k veci.

Na hlavnom pojednávaní 05.09.2016 v prítomnosti prokurátora, obhajcu, obvineného, poškodených, ktorí si neuplatnili nárok na náhradu škody, bol vypočutý obvinený, ktorý uviedol, že nechce uzavrieť dohodu o vine a treste, urobil vyhlásenie, že je nevinný a že vypovedať nebude. Na návrh prokurátora boli prečítané výpovede obvineného na č.l. 30 - 32, 21 - 22, 34 - 40. Následne boli vypočutí svedkovia JUDr. Q. P., T. C., Q. B., C. C., ku ktorým prokurátor, obhajca a obvinený mali otázky a pripomienky, poškodení ku nim nevyjadrovali a nemali na nich ani otázky. Poškodení Z. R. a C. R. odmietli vypovedať, a preto boli prečítané výpovede svedka C. R. z č.l. 41 až 57, k čomu procesné strany nemali pripomienky. Za súhlasu prokurátora a obvineného boli prečítané znalecké posudky z č.l. 160 - 202, 216 - 224 bez pripomienok zo strany prokurátora, obvineného, jeho obhajcu a poškodenej Z. R.. Poškodený C. R. nesúhlasil so závermi znalca, ktorý vypracoval na neho znalecký posudok, a preto podal na neho sťažnosť na príslušné miesta. Za súhlasu prokurátora a obvineného bolo prečítané odborné vyjadrenie na č.l. 95, obvinený a poškodení nemali k nemu pripomienky. Boli prečítané všetky relevantné listinné dôkazy založené v spise. Obvinený a poškodený C. R. k nim nemali pripomienky, poškodená Z. R. však

uviedla, že na podaní zo 14.08.2016 trvajú a odkazujú na prílohy. Strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania a senát odročil hlavné pojednávanie na 26.09.2016 o 09.00 hod. s tým, že prítomné procesné strany to zobrali na vedomie. Na hlavnom pojednávaní 26.09.2016 v prítomnosti všetkých procesných strán boli prečítané listinné dôkazy, ku ktorým obvinený ani poškodení nemali pripomienky. Procesné strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania a boli udelené záverečné reči prokurátora, poškodených, obhajcu a obvineného, ktorý právo posledného slova nevyužil. Predseda senátu vyhlásil rozsudok v zhode s vyhotovenými odpismi a po poučení o práve podať opravný prostriedok proti nemu prokurátor uviedol, že sa vzdáva odvolania proti rozsudku. Obvinený po porade s obhajcom proti rozsudku zahlásil odvolanie do výrokov o vine a treste. Proti rozsudku podali 27.10.2016 odôvodnené odvolanie s prílohami poškodení, obvinený odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu 09.11.2016, ktoré boli na vedomie 14.11.2016 zaslané prokurátorovi.

Odvolania so spisom boli 15.11.2016 predložené Krajskému súdu v Banskej Bystrici, kde vec bola elektronicky pridelená do senátu 2 To pod sp. zn. 2 To 89/2016, pričom tento senát určil verejné zasadnutie na deň 15.12.2016 o 09.25 hod., o čom boli vyrozumení prokurátor 21.11.2016, obhajca 28.11.2016, poškodení zhodne 25.11.2016 a obvinený bol predvolaný prostredníctvom eskorty 22.11.2016. Na verejnom zasadnutí 15.12.2016 senát v prítomnosti oboch poškodených, prokurátora, obhajcu a obvineného po oznámení veci - predmetu konania, udelil právo na konečné návrhy obhajcovi, prokurátorovi, poškodenému C. R. a obvinenému. Následne vyhlásil uznesenie, ktoré bolo doručené prokurátorovi 10.01.2017, obhajcovi 11.01.2017, obvinenému 29.12.2016, obom poškodeným 12.01.2017.

Uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so započítaním väzby od 04.03.2016 do 15.12.2016, nastúpil 15.12.2016.

Z uvedeného je zrejmé, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutým rozhodnutiam bolo vykonané v súlade so zákonom. Rešpektované boli práva procesných strán vrátane obvineného a poškodených. Obvineného obhajobu vykonával na druhý deň po vznesení obvinenia ustanovený obhajca, a to až do rozhodnutia krajského súdu. V prípravnom konaní boli dôkazy zaobstarané zákonným spôsobom a tieto boli v konaní pred súdom vykonané taktiež v súlade so zákonom. Súd I. stupňa zákonne oprel napadnutý rozsudok o takto vykonané dôkazy, ktoré jednotlivo i v ich súhrne vyhodnotil. Správne ustálil skutkový stav, ktorý bol súladný so skutkami pod bodmi 1/ a 2/ uvedenými v obžalobe. Tieto skutky aj správne právne kvalifikoval v bode 1/ ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pretože maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci ako súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie tohto štátneho orgánu o zákaze činnosti a v bode 2/ ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože iného hrozbou násillia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe (starších rodičoch vo veku 59 a 64 rokov v dobe skutku). Konanie obvineného popísané v bodoch 1/ a 2/ po všetkých stránkach naplňajú zákonné znaky trestných činov, z ktorých bol uznaný vinným, a to vrátane ich subjektívnej a objektívnej stránky.

Neobstoja preto dovolacie námietky, že súd vo veci rozhodol za situácie, keď neboli objasnené všetky skutočnosti významné pre rozhodnutie v merite veci a že pri zaobstarávaní dôkazov a ich vykonávaní neboli rešpektované práva obvineného na obhajobu zásadným spôsobom.

Obsah spisu bez akýchkoľvek pochybností preukazujú, že tomu tak nebolo, práve naopak orgány činné v trestnom konaní, poučenie o právach obvineného a poškodených opakovane v predpísanom rozsahu poučovali, rovnako tak aj súd, čo je zrejmé aj z toho v akom rozsahu tieto procesné strany v rámci prípravného konania ich uplatňovali. Vďaka poškodená Z. R. právo, o ktorom bola poučená využila a vo veci vôbec nevypovedala. Poškodený C. R. vo výsluchu svedka z 05.03.2016 uviedol skutočnosti, ktoré mali oporu nielen v trestnom oznámení, ale i v obsahu jeho telefonického oznámenia o správaní sa syna v inkriminovanej dobe polícii a nepriamo to vyplýva aj z výpovedí obvineného z 05.03.2016 pred vyšetrovateľom, následne toho istého dňa aj pred sudcom pre prípravné konanie a napokon tiež z jeho dopisu rodičom, ktorý bol zadržaný 15.03.2016 a v ktorom ich nabáda, aby zmenili výpovede v jeho

prospech, čo sa aj následne stalo.

To že otec zmenil výpoveď a vystavil sa nebezpečenstvu trestného stíhania za krivú výpoveď (o hrozbe stíhania syna za návrh na zmenu výpovede oboch rodičov ani nehovoriac), je pochopiteľné, lebo išlo o jeho syna. Už tieto dôkazy v spojení s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré boli získané zákonným spôsobom, vykonané a vyhodnotené súdom v súlade so zákonom, aj bez výsluchov príslušníkov polície, ktoré boli iba nadbytočným doplnkom v dôkaznej situácii (vychádzali iba z telefonického oznámenia poškodeného C. R., trestných oznámení poškodených, z obhliadky miesta činu), postačovali na uznanie viny obvineného z oboch skutkov. Absurdné je, že obvinený napriek dôkaznej situácii a znalosti z trestného stíhania (v minulosti bol viackrát súdne trestaný) naliehal na rodičov, aby zmenili výpovede, nepochybne s vedomím hrozby, že môžu byť postihnutí trestným stíhaním, pričom sa ku ním nesprával tak, ako sa na slušného syna patrí. Z uvedeného vyplýva aj to, že v tomto prípade nedošlo ani k porušeniu práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu.

Vyjadrené preukazuje, že dovolacie dôvody uplatnené obvineným v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. neboli naplnené. To je dôvodom na to, aby dovolanie obvineného bolo odmietnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.